

**SEZNAM LAUREÁTŮ CENY
GRATIAS AGIT 2010**

NATAŠA AL RÁDÍ CIMBÁLOVÁ / IRÁK

ALFRED BADER / USA

GIOVANNI KARDINÁL COPPA / VATIKÁN

ZDENĚK RADSLAV DITTRICH / NIZOZEMSKO

LUBOMÍR DOLEŽEL / KANADA

JAN DRAHOTA / JIHOAFRICKÁ REPUBLIKA

HANS EIBAUER / NĚMECKO

MANFRED LINSBAUER / RAKOUSKO

DONKA ROUSOVÁ / MAKEDONIE

ALFREDO GERHARD SOBOTKA / BRAZÍLIE

FRANTIŠEK ŠEDÝ / LUCEMBURSKO

GERT WEISSKIRCHEN / NĚMECKO

LYCEUM CARNOT, DIJON
A LYCEUM ALPHONSE DAUDETA, NÎMES
FRANCIE

NOVÉ DIVADLO / KANADA

**LIST OF GRATIAS AGIT
AWARD LAUREATES 2010**

NATAŠA AL RÁDÍ CIMBÁLOVÁ / IRAQ

ALFRED BADER / USA

GIOVANNI CARDINAL COPPA / THE HOLY SEE

ZDENĚK RADSLAV DITTRICH / THE NETHERLANDS

LUBOMÍR DOLEŽEL / CANADA

JAN DRAHOTA / REPUBLIC OF SOUTH AFRICA

HANS EIBAUER / GERMANY

MANFRED LINSBAUER / AUSTRIA

DONKA ROUS / MACEDONIA/FYROM

ALFREDO GERHARD SOBOTKA / BRAZIL

FRANTIŠEK ŠEDÝ / LUXEMBOURG

GERT WEISSKIRCHEN / GERMANY

LYCEUM CARNOT, DIJON
AND LYCEUM ALPHONSE DAUDET, NÎMES
FRANCE

NOVÉ DIVADLO / CANADA

**NATAŠA
AL RÁDÍ CIMBÁLOVÁ**

Irák
Iraq

Klavíristka, propagátorka české hudby

Nataša Al Rádí Cimbálová se narodila v Tatobitech u Semil. Střední školu v Turnově ukončila v roce 1957. Pocházela z hudebnické rodiny. Od svých sedmi let navštěvovala obor klavír na hudební škole v Lomnici nad Popelkou, kde byl její otec učitelem houslí. Od dětství s otcem a žáky hudební školy veřejně vystupovala a ve hře na klavír se soustavně zdokonalovala. Tato záliba rozhodla o celoživotním směřování. V roce 1964 se provdala za Iráčana studujícího na Českém vysokém učení technickém v Praze a po ukončení jeho studií s ním odcestovala do Bagdádu. V té době uspořádala několik koncertů v tehdejší československém kulturním středisku v Bagdádu. Představila irácké veřejnosti klasická díla českých hudebních skladatelů i soudobé autory.

Za pobytu v Praze v letech 1972 až 1973 ukončila Nataša Al Rádí Cimbálová studium arabštiny v jazykové škole státní zkouškou. Po návratu do Bagdádu v letech 1973–1979 externě přednášela v Ústavu krásných umění (obor hra na klavír a doprovod). V 80. a 90. letech a částečně i krátce po pádu režimu Saddáma Husejna pracovala v hudební škole jako korepetitorka baletu a vyučovala i hře na klavír.

Na katedře hudby Fakulty krásných umění Bagdádské univerzity vyučovala hru na klavír, doprovod a vedla školní orchestr. Vzhledem ke zhoršení bezpečnostní situace po válce byla Nataša Al Rádí Cimbálová v roce 2003 nucena ukončit svou pedagogickou činnost na obou školách. Nicméně od roku 1994 působí v Iráckém státním symfonickém orchestru. Vychovala řadu talentovaných iráckých klavíristů.

Pianist, promoter of Czech music

Nataša Al Rádí Cimbálová was born in Tatobity, near Semily, Czech Republic and completed her secondary school studies in Turnov in 1957. She came from a musical family – from the age of seven, she studied piano at the music school in Lomnice nad Popelkou, where her father taught violin. Since childhood, she has performed publicly with her father and students from the music school and has worked constantly to perfect her piano playing. Her “hobby” later became the direction for her life. In 1964 she married an Iraqi studying at the Czech Technical University in Prague, and after he finished his studies, they left for Baghdad together. During her time in Baghdad, she performed a number of times at the Czechoslovak Culture Centre in Baghdad, where she presented works by both classic and modern Czech composers.

During her stay in Prague from 1972 to 1973, Ms Al Rádí Cimbálová completed her Arabic language studies with a certificate from the state language school. After returning to Baghdad, she worked as an external lecturer from 1973 to 1979 at the Institute of Fine Arts (department of piano and accompaniment). During the 1980s and 1990s and for a time after the fall of Saddam Hussein's regime, she worked in a music school as a ballet accompanist and taught piano.

Ms Al Rádí Cimbálová also taught piano and accompaniment in the music department of the College of Fine Arts at Baghdad University, and led the school's orchestra. Because of the worsening security situation after the war, she was forced to stop teaching at both schools in 2003. Despite this, she has been active with the Iraqi State Symphony Orchestra since 1994 and has taught numerous talented Iraqi pianists.

Nataša Al Rádí Cimbálová se intenzivně zabývá komorní hudbou. V 80. letech založila s kolegy a žáky skupinu „Sumer“ a později „Bagdád“. Hudebníci se představili na mnoha koncertech v Bagdádu (též během válek a někdy doslova mezi výbuchy raket), v Jordánsku a v Alžírsku (Mezinárodní hudební festival 2001 v Batně). Po pádu saddámovského režimu uspořádala řadu koncertních vystoupení v prostorách Velvyslanectví České republiky. V roce 2004 obdržela od tehdejšího ministra kultury Mufida Jazairiho vyznamenání za celoživotní práci. Další vyznamenání obdržela v Iráku v roce 2009 u příležitosti Mezinárodního dne hudby. Nataša Al Rádí Cimbálová trvale šíří povědomí o české hudbě a kultuře v zemi, která dlouhodobě strádala válečnými konflikty a mezinárodní izolací.

Ms Al Rádí Cimbálová is also actively involved with chamber music. During the 1980s, she, her colleagues and students formed the group “Sumer” and later “Baghdad”. The musicians performed at many concerts in Baghdad (even during the wars and sometimes literally between rocket attacks), in Jordan and in Algeria (International Music Festival in 2001 in Batna). After the fall of Saddam’s regime, she organised a series of concerts at the Czech Embassy. In 2004, she received an award from the then-Minister of Culture Mufid Al-Jazairi for lifetime achievement, and another award in Iraq in 2009 on International Music Day. Nataša Al Rádí Cimbálová has broadened awareness of Czech music and culture in a country that has long suffered wars and international isolation.

**ALFRED
BADER**

USA

Mecenáš českých studentů v oboru chemie

Alfred Bader se narodil ve Vídni v položidovské rodině, ale své rané mládí zčásti prožil na Moravě. Ve věku 14 let byl poslán do Anglie, aby unikl nacistické persekuci. Na začátku války byl deportován do Kanady a internován. Po propuštění studoval chemii na Queen's University v Ontariu. Po ukončení studia v roce 1945 odešel na studijní pobyt na Harvard University, kde spolupracoval s Louisem Fieserem v oblasti chemie chinonů a kde v roce 1950 získal titul Ph.D. Poté nastoupil u Pittsburgh Plate Glass Company v Milwaukee jako výzkumný pracovník. V roce 1954 úspěšně zúročil svůj patent na přípravu bis-fenolové kyseliny a založil firmu Aldrich Chemical Company, která se rozrostla ve světový gigant.

Během své úspěšné kariéry v chemickém průmyslu v 60. až 80. letech A. Bader podporoval české chemiky, kteří se s jeho pomocí dostávali k výzkumným zdrojům (materiálové vstupy, finance), jichž byl v centrálně řízeném hospodářství nedostatek. V roce 1970 se firma Aldrich spojila se společností Sigma a stala se tak gigantom i v oblasti biochemie. V roce 1968 Bader založil světoznámý časopis *Aldrichimica Acta*, který je dodnes vyhledávanou pomůckou světových chemiků.

Baderovy filantropické aktivity v České republice i ve světě přerostly po roce 1989 v několik významných forem. Dr. Bader ustanovil finanční jistiny (ve výši cca milión dolarů), z jejichž úroků jsou dlouhodobě hrazena stipendia výhradně českým studentům chemie na významných světových univerzitách jako je Harvard University, Imperial College of London, University of Pennsylvania a Columbia University.

Patron of Czech chemistry students

Alfred Bader was born in Vienna into a half-Jewish family, but he spent part of his childhood in Moravia. When he was fourteen, he was sent to England to escape Nazi persecution. At the start of the war he was deported to Canada, where he was placed in an internment camp. After his release, Dr Bader studied chemistry at Queen's University in Ontario. He completed his studies there in 1945 and went on to participate in a study stay at Harvard University, where he worked with Louis Fieser in the field of quinone chemistry and received his Ph.D. in 1950. His first subsequent employment position was as a researcher for the Pittsburgh Plate Glass Company in Milwaukee. In 1954, he profited from his patent for the preparation of bisphenol acid and established the Aldrich Chemical Company, which subsequently grew into a world giant.

Over the course of his successful career in the chemical industry from the 1960s through the 1980s, Dr Bader supported Czech chemists. With his assistance, they were able to access research sources (input materials and finances), which were in short supply due to the centrally managed economy. In 1970, the Aldrich Company merged with Sigma and became a biochemical giant. In 1968, Dr Bader started publishing *Aldrichimica Acta*, an internationally acclaimed journal, which is still used today by the world's chemists to assist them in their work.

Since 1989, Dr Bader's philanthropic activities have taken on many significant forms, not only in the Czech Republic but also throughout the world. He has set up financial trusts (amounting to approximately a million dollars), the interest from which is used to pay long-term scholarships exclusively for Czech chemistry students at renowned universities such as Harvard University, the Imperial College of London, the University of Pennsylvania, and Columbia University.

S manželkou Isabelou zřídili a financují na Masarykově univerzitě v Brně profesuru „Josef Loschmidt Chair“, svého druhu v naší zemi zatím ojedinělou. Dr. Bader poskytuje rovněž stipendia studentům vlámského malířství a judaistiky. Baderovo stipendium pro výzkum malířství 17. století je poskytováno každoročně mladým českým badatelům do 35 let. Jeho cílem je umožnit mladým kunsthistorikům studijní pobyt v zahraničí. Stipendium dodnes zůstává jedinou soukromou podporou studia dějin umění v České republice. Známy jsou ovšem i další filantropické aktivity Dr. Badera, např. financování projektů v Izraeli a v arabských komunitách či podpora romských dětí v Kosovu i v Praze.

Vrcholem jeho angažovanosti pro českou chemii bylo zřízení prestižní Ceny Alfreda Badera, která je od roku 1994 každoročně udělována českému chemikovi do 35 let v oboru organické chemie a je spojena s udělením finanční částky 100 tisíc korun. V roce 2001 byla zřízena a roku 2002 poprvé udělena i Baderova cena za bioorganickou a bioorganickou chemii. Finanční prostředky pro tyto ceny poskytuje Dr. Bader a uděluje je Česká společnost chemická.

Dr. Bader je stále hrdý na své české kořeny. Během posledních 20 let podpořil studium a mezinárodní stáže desítek vědců z oborů chemie a dějin umění. Za své zásluhy o rozvoj chemie v České republice získal Dr. Bader nejvyšší vyznamenání České společnosti chemické. V roce 2000 mu byl udělen čestný doktorát Masarykovy univerzity v Brně. Dr. Bader je autorem autobiografických knih „Adventures of a Chemist Collector“ a „Chemistry & Art – Further Adventures of a Chemist Collector“.

Dr Bader and his wife Isabel established and continue to finance the Josef Loschmidt Chair at Brno's Masaryk University – thus far the only professorship of this kind in the Czech Republic. He also provides scholarships to students of Flemish painting and Judaism. The Bader Scholarship in Art for the Research of Seventeenth Century Painting is awarded annually to young Czech scholars under the age of thirty-five. His objective is to make it possible for young art historians to participate in study stays abroad. Today, this scholarship is the only private support provided in the Czech Republic for the study of art history. Other philanthropic activities carried out by Dr Bader include financing projects in Israeli and Arab communities as well as providing support to Romani children in Kosovo and Prague.

The apex of his activities for the benefit of Czech chemistry was the establishment of the prestigious Alfred Bader Prize. Since 1994, this prize has been awarded annually to a Czech chemist under the age of 35 in the field of organic chemistry and includes a financial amount of 100,000 Czech crowns. Additionally, the Bader Prize for Bioinorganic and Bioorganic Chemistry was established in 2001 and was awarded for the first time in 2002. The money for these prizes is provided by Dr Bader and they are awarded by the Czech Chemical Society.

Dr Bader continues to be proud of his Czech roots. Over the past twenty years he has supported the studies and international fellowships of dozens of scientists in the field of chemistry and art history. For his efforts towards the development of chemistry in the Czech Republic, Dr Bader received the highest possible award from the Czech Chemical Society. In 2000, he received an honorary doctorate from the Masaryk University in Brno. He has authored two biographical books: *Adventures of a Chemist Collector* and *Chemistry & Art – Further Adventures of a Chemist Collector*.

**JEHO EMINENCE GIOVANNI
KARDINÁL COPPA**

Vatikán
The Holy See

Bývalý papežský nuncius

Jeho Eminence Giovanni kardinál Coppa se narodil v italské Albě. V roce 1949 byl vysvěcen na kněze. V roce 1954 získal na Katolické univerzitě Nejsvětějšího srdce v Miláně doktorát v oboru moderní jazyky a filosofie. V roce 1952 byl povolán na Apoštolský úřad v Římě, od roku 1958 pracoval ve Státním sekretariátu Svatého stolce. Jako odborník na latinu se podílel na jednáních Druhého vatikánského koncilu. Od roku 1965 byl honorárním vatikánským kanovníkem a od roku 1968 vedoucím odboru Státního sekretariátu. V roce 1975 byl jmenován do vysoké funkce asesora Státního sekretariátu. Jako delegát pro papežské zastupitelské úřady a titulární arcibiskup ze Serty navštěvoval apoštolské nunciatury ve světě. Pastorační službu vykonával jako kaplan sester františkánek z Atonementu v letech 1952–1990.

V roce 1990 byl jmenován apoštolským nunciem v Československu, následně od 1. ledna 1993 v České republice. Významně přispěl k obnovení diplomatických vztahů, které se zařadilo mezi akty potvrzující nezvratnost nastoupené cesty směrem k demokracii. Znovuotevřel historickou budovu Apoštolské nunciatury v Praze. První papežův velvyslanec po pádu komunistického režimu významně přispěl k duchovnímu obrození našeho národa, k návratu katolické církve a věřících do veřejného života naší země. Trpělivě pomáhal budovat novou architekturu vztahu státu a katolické církve a snažil se odstraňovat hrany v těchto vztazích. Navštívil množství farností, kde se setkával se zástupy věřících, kteří pozorně naslouchali jeho kázáním v češtině.

Former Apostolic Nuncio

His Eminence Giovanni Cardinal Coppa was born in the Italian town of Alba. He was ordained to the priesthood in 1949. Five years later, in 1954, he received a doctorate in modern letters from the Catholic University of the Sacred Heart in Milan. In 1952 he was called to the Apostolic Chancery in Rome and, starting in 1958, worked for the Secretariat of State of the Holy See. As an expert in Latin, he participated in the Second Vatican Council. In 1965, he was named an honorary canon of the Vatican and in 1968 became the head of the Secretariat of State. In 1975, he was appointed to the prestigious position of Assessor of the Secretariat of State. As the Titular Archbishop of Serta and a delegate for the pontifical representations, he visited the apostolic nunciatures throughout the world. He performed pastoral services as chaplain to the Franciscan Sisters of the Atonement from 1952 to 1990.

Archbishop Coppa was appointed as the Apostolic Nuncio to Czechoslovakia in 1990 and subsequently to the Czech Republic in 1993. He made significant contributions towards the renewal of diplomatic relations – just one of the actions that confirmed the irreversible nature of the path towards democracy. He reopened the historical building of the Apostolic Nunciature in Prague. As the first papal ambassador after the fall of the communist regime, he contributed significantly towards the spiritual rebirth of the Czech nation and towards the reintegration of the Catholic Church and believers within public life in the Czech Republic. He patiently helped establish a new architecture for the relations between the state and the Catholic Church and attempted to remove the barriers that existed within these relations. He visited numerous parishes, where he met with throngs of believers who attentively listened to his sermons in Czech.

Je čestným občanem několika českých měst a obcí. Návštěvy papeže Jana Pavla II. v České republice v letech 1995 a 1997 patří z hlediska mezinárodní prestiže naší země též mezi úspěchy, na nichž se apoštolský nuncius Coppa podílel.

Odjezd z České republiky v roce 2001 neznamenal konec jeho neúnavné práce ve prospěch našich věřících a celé naší země. Kardinál Coppa je skutečným propagátorem České republiky a její kultury u Svatého stolce. Je stále aktivní v papežské diplomacii. Doprovázel papeže Benedikta XVI. při jeho návštěvě České republiky v září 2009. Přivítání, kterého se mu dostalo od české veřejnosti, tentokrát po boku papeže, je nejlepším důkazem, že Giovanni Coppa je mnohem více než bývalým apoštolským nunciem. Je integrální součástí života komunity katolíků v Čechách a na Moravě.

Po návratu do Vatikánu byl jmenován kanovníkem vatikánské baziliky svatého Petra, později poradcem Státního sekretariátu a členem Papežské kongregace pro svatořečení. V roce 2007 byl jmenován kardinálem. Je autorem mnoha významných publikací, zejména o svatém Ambrožovi a o původu života. Publikoval řadu článků v pastoračních periodikách v České republice, které jsou významným duchovním a kulturním příspěvkem k obrodě českého církevního i občanského společenství. Renesance křesťanských hodnot v naší zemi je jednou provždy spojena se jménem kardinála Coppy, osobnosti, která vysvětluje, interpretuje a obhájí složitosti dvacetiletého, někdy i bolestného, hledání optimálního vztahu státu a církve v České republice.

He is an honorary citizen of several Czech towns and municipalities. From the perspective of the international prestige of the Czech Republic, the visits of Pope John Paul II in 1995 and 1997 are also amongst the successes in which Apostolic Nuncio Coppa participated.

His departure from the Czech Republic in 2001 did not however mark the end of his tireless work for the benefit of our believers and our entire country overall. Cardinal Coppa is a true promoter of the Czech Republic and its culture in the Holy See. He remains active in the field of pontifical diplomacy. He accompanied Pope Benedict XVI during his visit to the Czech Republic in September 2009. The welcome that Cardinal Coppa received, this time at the side of the Pope, is the best proof that Giovanni Coppa is much more than just a former apostolic nuncio – he is an integral part in the life of the Catholic community in Bohemia and Moravia.

After his return to the Vatican, Coppa was appointed canon of St. Peter's Basilica and later became a Consultor to the Secretariat of State and a member of the pontifical Congregation for the Causes of Saints. He was elevated to cardinal in 2007. Cardinal Coppa has authored many important publications, namely about Saint Ambrose and the origin of life. He has published a number of articles in pastoral periodicals in the Czech Republic, which serve as a significant spiritual and cultural contribution towards the rebirth of Czech church and civil society. The renaissance of Christian values in the Czech Republic is once and for all linked with the name of Cardinal Coppa – a personality who explains, interprets and enhances the complexity of the twenty-year (sometimes painful) search for the optimal relationship between the church and state in the Czech Republic.

**ZDENĚK RADSLAV
DITTRICH**

Nizozemsko
The Netherlands

Profesor historie a komeniolog

Zdeněk Radoslav Dittrich se narodil v Bratislavě. Podstatnou část svého života zasvětil vědecké a pedagogické práci na universitě v Utrechtu a po odchodu do důchodu v roce 1987 také pedagogické činnosti na Univerzitě Karlově v Praze a Masarykově univerzitě v Brně.

Pro jeho život a práci je charakteristická mravní integrita, s jakou čelil osobním, pracovním i politickým problémům. Nevylil jednoduchá řešení a nepřizpůsoboval se módním metodologickým nebo ideologickým vlivům. Svou prací a publikacemi udržoval památku demokratického Československa a idejí T. G. Masaryka, Jana Husa a Jana Amose Komenského. Byl výborným učitelem s encyklopedickými znalostmi, studentům přednášel vědeckou výzkumnou metodu a interpretaci, styl, metodologickou, filozofickou, historickou a psychologickou reflexi, analýzu a kritické hledání pravdy. Pro historika Dittricha dějiny nejsou nikdy černobílým příběhem o abstraktních strukturách a hybných silách, nýbrž nuancovaným příběhem o humánních nebo nehumánních režimech a vládách, o vlivu historie na morálku národů a jednotlivců. Od svého nuceného odchodu z Československa až do roku 1990 zůstal odpůrcem režimu, který potlačoval občanská práva a cenzuroval práce historiků. Jeho činnost se neomezovala jenom na vědu. Angažoval se v československých exilových a krajanských organizacích, např. Společnosti pro vědu a umění, v mládí vydával exilový tisk.

History professor and Comenius researcher

Zdeněk Radoslav Dittrich was born in Bratislava. A substantial part of his life was dedicated to research and teaching at Utrecht University and, after his retirement in 1987, also to teaching at Charles University in Prague and Masaryk University in Brno.

Mr Dittrich's life and work was characterised by the integrity with which he faced personal, work and political problems. He never chose an easy solution and never conformed to trendy methodological or ideological influences. Through his work and publications he upheld the memories of a democratic Czechoslovakia and the ideals of T. G. Masaryk, Jan Hus and Jan Amos Komenský (Comenius). He was an outstanding teacher with an encyclopaedic memory; he taught his students the scientific method of research and interpretation, style, methodological, philosophical, historical and psychological reflection, analysis and a critical search for truth. For a historian like Mr Dittrich, history is never a black and white story about abstract structures and driving forces, but rather a more nuanced story of human and inhuman regimes and governments, and about the influence of history on the morals of nations and individuals. From the time of his forced departure from Czechoslovakia until 1990, he remained an opponent of the regime that oppressed civil rights and censored the work of historians. His activities were not limited to science – he was also active in Czechoslovak exile and compatriot organisations, such as the Society of Arts and Sciences, and as a young man, he published a newspaper for exiles.

V letech 1989–1992 byl iniciátorem a předsedou přípravného výboru oslav 400. výročí narození Jana Amose Komenského v Naardenu. Během úvodní slavnosti v naardenské katedrále za účasti královny Beatrix a dalších významných hostů z Nizozemska a Československa profesor Dittrich přednesl proslov o významu Komenského pro oba státy. Pravidelně také přispíval přednáškami na konferencích krajanského Česko-slovenského symposia a účastnil se aktivit Sdružení demokratických Čechů a Slováků v Nizozemsku.

Když po roce 1968 dorazila do Nizozemska vlna emigrantů z Československa, pomáhal v integračním a jazykovém kurzu v Berkenhovenu, kterého se zúčastnila řada dnes již významných vědeckých pracovníků a umělců, a nezištně poskytl řadě lidí i pomoc materiální. Kvůli exilovým aktivitám se jeho práce v Československu nesměly až do roku 1990 vydávat ani citovat. Teprve pád komunistického režimu mu umožnil návrat domů a působení na akademické půdě. Profesor Dittrich patří neoddiskutovatelně k nejvýznamnějším osobnostem česko-nizozemských vztahů.

From 1989 to 1992 he was the initiator and chairman of a preparatory committee to celebrate the 400th anniversary of Comenius' birth in Naarden. During the opening celebration in Naarden Cathedral, in the presence of Queen Beatrix and other honoured guests from the Netherlands and Czechoslovakia, Mr Dittrich gave a speech on the significance of Comenius for both countries. He also regularly lectured at Czechoslovak compatriot organisation conferences and participated in activities of the Association of Democratic Czechs and Slovaks in the Netherlands.

After 1968, a wave of emigrants from Czechoslovakia reached the Netherlands. Mr Dittrich helped organise an integration and language course in Berkenhoven, which was attended by a number of today's well-known scholars and artists. He also provided advice and material assistance to many others at no cost. Because of his exile activities, his work was not permitted to be published or even cited in Czechoslovakia until 1990. It was not until the fall of the communist regime that he was able to return home and influence the Czech academic sphere. Mr Dittrich is indisputably one of the most significant figures in Czech-Netherlands relations.

**LUBOMÍR
DOLEŽEL**

Kanada
Canada

Bohemista a literární teoretik

Lubomír Doležel se narodil v Lesnici a studoval reálné gymnázium v Zábřehu do podzimu 1938, kdy byla škola zavřena německými okupanty. Studia dokončil maturitní zkouškou na reálném gymnáziu v Litovli (1941). V dubnu 1944 byl zatčen gestapem a vězněn až do osvobození americkou armádou v dubnu 1945. Po obnovení činnosti vysokých škol se zapsal na studium bohemistiky a rusistiky na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy, kde se seznámil s českým strukturalismem a sémiotikou tzv. Pražské školy. V tomto duchu se nese jeho první kniha *O stylu moderní české prózy. Výstavba textu* (1960).

Léta 1965–1968 Doležel strávil na Michiganské univerzitě v Ann Arboru jako profesor českého jazyka a literatury a jako vykladač českého strukturalismu. V červnu 1968 se vrátil do Prahy, ale již v listopadu téhož roku emigroval do Kanady, kde se stal profesorem českého jazyka a literatury na Torontské univerzitě. Zde přispěl rozhodujícím způsobem k založení programu bohemistiky na všech úrovních kanadského vysokoškolského studia. (Tento program zůstává aktivní do dneška.) V r. 1982 byl jmenován též profesorem srovnávací literatury se specializací na teorii literatury. Hostoval na několika univerzitách a zúčastnil se aktivně mnoha vědeckých konferencí v Kanadě, ve Spojených státech amerických, v Evropě i v Izraeli. Po sametové revoluci se zúčastnil vědeckých konferencí v Československu a později v České republice a přednášel na Karlově i na Masarykově univerzitě.

Czech literary theorist

Lubomír Doležel was born in Lesnice and studied at a secondary school in Zábřeh until the autumn of 1938, when the school was closed by German occupiers. He finally took his school leaving examinations at the secondary school in Litovel in 1941. In April 1944 Mr Doležel was arrested by the Gestapo and detained until the American army liberated the prison in April 1945. After the universities were reopened, he registered to study Czech and Russian studies at the Faculty of Arts at Charles University. Here he became familiar with Czech structuralism and semiotics of the “Prague School”, a theme which he carried through to his first book, *O stylu moderní české prózy. Výstavba textu* (*On the Style of Modern Czech Prose, Text Construction*, 1960).

Mr Doležel spent the years between 1965 and 1968 at the University of Michigan at Ann Arbor as a professor of the Czech language and interpreter of Czech structuralism. He returned to Prague in June 1968, but emigrated to Canada in November of the same year, where he became a professor of Czech language and literature at the University of Toronto. Here he contributed significantly to the foundation of a Czech studies programme at all levels of Canadian university studies (a programme that remains active to this day). In 1982 he was appointed professor of comparative literature with a specialisation in literary theory. He visited a number of universities and actively took part in many conferences in Canada, the United States of America, Europe and Israel. After the Velvet Revolution, he participated in scholarly conferences in Czechoslovakia and later in the Czech Republic, and lectured at Charles and Masaryk Universities.

Svou vědeckou publikační činnost v exilu započal knihou *Narrative Modes in Czech Literature* (University of Toronto Press, 1973), která byla první knihou o české literatuře vydanou v Kanadě. V různých vědeckých časopisech publikoval nejen práce z teorie literatury, ale také studie konkrétních děl a postav české literatury a poetiky (dnes jsou k dispozici v českém překladu ve sborníku *Studie z české literatury a poetiky*, Torst 2008). Své mnohaleté studium dějin strukturální poetiky završil knihou *Occidental Poetics: Tradition and Progress* (1990; česky jako *Kapitoly z dějin strukturální poetiky*, 2000). Hlavní tezí této knihy je, že dovršením vývoje strukturální poetiky je sémiotická poetika Pražské školy. Na základy českého strukturalismu navázal v pracích o narratologii a teorii fikčních světů a soustavně představil své pojetí v knize *Heterocosmica: Fiction and Possible Worlds* (1998; česky 2003). Poté rozšířil aplikaci teorie možných světů na sporný problém vztahu mezi historií a fikcí. Výsledkem jeho úvah je publikace *Fikce a historie v období postmoderny* (Praha: Academia 2008). Její upravené a rozšířené vydání vyšlo anglicky pod titulem *Possible Worlds of Fiction and History: The Postmodern Stage* (2010).

Mnohostranné vědecké dílo L. Doležela značně ovlivnilo světovou literární vědu, což dokládají četné recenze jeho knih i tři mezinárodní sborníky vydané na jeho počest. Zasloužil se o to, že česká literární věda po roce 1968 neztratila kontakt se světovým vývojem. Za svůj přínos vědě byl L. Doležel oceněn Medailí F. X. Šaldy (1995), Medailí J. Dobrovského (2003) a čestným doktorátem Masarykovy univerzity v Brně (2005).

Mr Doležel's scholarly publication activities in exile began with *Narrative Modes in Czech Literature* (University of Toronto Press, 1973), which was the first book about Czech literature published in Canada. He published articles in various scholarly magazines not only on literary theory, but also studies of specific works and figures from Czech literature and poetry (available today in Czech translation in the collection *Studie z české literatury a poetiky*, Torst 2008). His multiyear study of the history of structural poetry culminated in the book *Occidental Poetics: Tradition and Progress*, published in 1990 (available in Czech under the title *Kapitoly z dějin strukturální poetiky*, published in 2000). The main theme of this book is that the development of structural poetry reached its pinnacle in the semiotic poetry of the Prague School. He based his work on narratology and the theory of fictive worlds on the basis of Czech structuralism and systematically presented his concept in the book *Heterocosmica: Fiction and Possible Worlds* (1998; published in Czech in 2003). He later expanded the application of the theory of possible worlds to the disputed problem of the link between history and fiction. The result of his contemplations on the issue was the publication of *Fikce a historie v období postmoderny* (Prague: Academia 2008). It was published in a corrected and expanded English edition in 2010 under the title *Possible Worlds of Fiction and History: The Postmodern Stage*.

Mr Doležel's multifaceted scholarly works have significantly influenced world literary criticism, as evidenced by the many reviews of his books as well as three international collections published in his honour. Thanks to his efforts, Czech literary criticism after 1968 has not lost contact with worldwide developments. For his contributions to literary criticism, Mr Doležel was awarded the F. X. Šalda Award in 1995, the J. Dobrovský Honorary Medal for Merit in the Social Sciences in 2003 and an honorary doctorate from Masaryk University in Brno in 2005.

**JAN
DRAHOŤA**

Jihoafrická republika
Republic of South Africa

Starosta Sokola v JAR

Dlouholetý starosta Sokola v Jižní Africe Jan Drahoťa se narodil v obci Bukovno v okrese Mladá Boleslav. Základní a střední školu ukončil v Mladé Boleslavi a poté nastoupil do elektrozávodu, který vlastnil jeho otec. V souvislosti s odborným zaměřením studoval na průmyslové škole v Praze. V průběhu studia se, stejně jako doma na Boleslavsku, začal projevovat protikomunisticky.

V roce 1950 byl během základní vojenské služby na Slovensku zatčen STB a odvezen do vyšetřovací vazby do proslulého „domečku“ na pražských Hradčanech. Ve stejném roce byl Státním soudem v Praze odsouzen za „protistátní politickou činnost“ ke 25 letům vězení. Ve věznicích strávil bezmála 11 let, převážně pracoval v uranových dolech na Jáchymovsku. Jan Drahoťa byl propuštěn na základě amnestie v roce 1960. Poté dostal umístěnku do slévárny v Kosmonosích, kam však nenastoupil. Přes pracovní úřad se dostal na stavbu Škodových závodů v Mladé Boleslavi a při zaměstnání posléze studoval na průmyslové škole a na Českém vysokém učení technickém v Praze. Po okupaci Československa v roce 1968 odešel s manželkou a třiletým synem z Československa přes Rakousko nejprve do Kanady, od roku 1970 žije v jihoafrickém Johannesburgu.

Sokol president in the Republic of South Africa

Jan Drahoťa, long-time president of the Sokol organisation in South Africa, was born in the town of Bukovno near Mladá Boleslav. He completed his primary and secondary school studies in Mladá Boleslav and afterwards began working at the electronics factory owned by his father. To further his professional career, he studied at a technical college in Prague. During his studies, he began, as at home in Boleslav, to express anti-communist sentiments.

In 1950, Mr Drahoťa was arrested in Slovakia during his military basic training and transported to Prague and detained in the famous “house” in Hradčany. In the same year, the State Court in Prague sentenced him to 25 years imprisonment for “subversive political activity”. He spent nearly eleven years in jail, during which time he worked primarily in the uranium mines in Jáchymov.

Mr Drahoťa was released during the general amnesty in 1960. Afterwards, he was assigned a position at the foundry in Kosmonosy, but he refused it. Through the employment office, he found a job at the Škoda factory in Mladá Boleslav, and while still employed, he studied at a technical college and at the Czech Technical University in Prague. After the occupation of Czechoslovakia in 1968, he left the country with his wife and three-year-old son through Austria, first to Canada, and then to Johannesburg, South Africa, where he has lived since 1970.

Jan Drahota se od mládí věnoval skautské a sokolské činnosti, což ho vedlo k účasti na založení Sokola Jižní Afrika. Osvědčil se jako jeho dlouholetý starosta a organizátor sokolských a krajanských aktivit. Zasloužil se také o šíření a zachování českého jazyka mezi krajany jižní části Afriky a vždy skvěle reprezentoval Českou republiku v této části světa.

Since childhood, Mr Drahota has been involved in scouting and Sokol activities, which led to his participation in the founding of Sokol South Africa. He proved himself as the long-time president and organiser of Sokol and activities of Czechs living in South Africa. He also helped to spread and preserve the Czech language among expatriates in South Africa, and has always been an ideal representative of the Czech Republic in this part of the world.

**HANS
EIBAUER**

Německo
Germany

Vedoucí Centra Bavaria Bohemia

Hans Eibauer se narodil 23. května 1948 na statku Dietersberg u města Schönsee v Bavorsku. Po absolvování gymnázia v Chamu studoval politologii, žurnalistiku a psychologii v Bonnu a Mnichově. V roce 1975 se stal za CSU starostou města Schönsee, v této funkci působil až do roku 2008. V roce 2004 spoluzaložil spolek Bavaria Bohemia e.V., který je zřizovatelem a provozovatelem Centra Bavaria Bohemia v Schönsee. V letech 2004–2008 Hans Eibauer působil jako první předseda spolku, od roku 2008 je vedoucím centra.

Po pádu železné opony patřil Hans Eibauer k těm, kteří začali bezprostředně navazovat styky se sousedními obcemi v bavorsko-českém pohraničí, inicioval řadu společných setkání a kooperačních aktivit nejrůznějšího charakteru, velmi aktivně se podílel na odbourávání předsudků mezi obyvateli českého a bavorského příhraničí.

S pocitem nutnosti změnit vzájemnou nedostatečnou informovanost – zejména o kulturním dění v ČR – přišel v roce 1999 s myšlenkou zřízení kulturního a společenského centra, v němž by se česko-německé regionální, kulturní a společenské aktivity soustřeďovaly. Po rekonstrukci zchátralé budovy bývalého pivovaru v Schönsee bylo v roce 2006 otevřeno Centrum Bavaria Bohemia s výstavním sálem, promítacím sálem a prostorem pro konání seminářů. Zejména v počátku jeho činnosti, kdy hledalo své místo mezi jinými přeshraničními institucemi, prokázal Hans Eibauer své vyjednávací a přesvědčovací schopnosti, nadšení pro smysl existence takového projektu a především význam budování dobrého sousedství. O pozici, kterou si Centrum za relativně krátkou dobu své existence vybudovalo, svědčí i fakt, že Plzeňský kraj v něm má svého stálého zástupce.

Head of Centre Bavaria Bohemia

Hans Eibauer was born on May 23, 1948 on a farm in Dietersberg near Schönsee in Bavaria. After graduating from secondary school in Cham, he studied political science, journalism and psychology in Bonn and Munich. In 1975 he became mayor of Schönsee as a member of the CSU party, a position he held until 2008. In 2004 Mr Eibauer co-founded the Bavaria Bohemia Association e.V., which founded and operates the Centre Bavaria Bohemia in Schönsee. From 2004 to 2008, he also served as the association's first chairman, and since 2008 has been head of the centre.

After the fall of the Iron Curtain, Mr Eibauer began to make contact immediately with neighbouring towns on the Bavarian-Bohemian border, initiated a variety of joint meetings and activities and worked actively to break down prejudices between residents of the Czech and Bavarian border areas.

Feeling an urgent need to change the mutual lack of information, especially regarding cultural events in the Czech Republic, Mr Eibauer came up with the idea in 1999 to form a cultural and social centre where Czech-German regional, cultural and social activities could be held. Centre Bavaria Bohemia opened in 2006 in the renovated premises of a former brewery in Schönsee. It features an exhibition space, projection room and conference space. Right from the start of the centre's activities, Mr Eibauer demonstrated his negotiating and persuasive skills, his enthusiasm for the *raison d'être* of such a project, and above all the importance of building good neighbourly relations. The high position that the centre has reached over the course of its relatively short existence is evidenced by the fact the Pilsen region has designated a permanent representative in the centre.

Spolek je od roku 2003 rovněž provozovatelem důsledně dvoujazyčných česko-německých internetových stránek www.bbkult.net, které přinášejí aktuální informace o dění v oblasti česko-německých vztahů v daném regionu.

Když v roce 2008 dobrovolně opustil úřad starosty a vzdal se funkce čestného předsedy spolku, stal se vedoucím Centra Bavaria Bohemia na plný úvazek. I nadále je „motorem“ centra a hlavním iniciátorem řady akcí i projektů, pořádaných přímo v centru či jinde v regionu. Hlavní projekt „Kultur ohne Grenzen/Kultura bez hranic“ – získal většinu finančních prostředků ze zdrojů EU. Pod vedením Hanse Eibauera a díky jeho nasazení, které sahá daleko za hranici běžných pracovních povinností, stejně jako díky jeho neutuchající touze po sblížení Čechů a Němců a o propojení obou našich kultur se z Centra Bavaria Bohemia stala uznávaná platforma přeshraniční spolupráce.

Since 2003, the Association has also regularly maintained a bilingual website, www.bbkult.net, which provides current information about events and activities relating to Czech-German relations in the area.

After Mr Eibauer voluntarily gave up his mayoral seat and his position as the honorary chairman of the association in 2008, he became the head of Centre Bavaria Bohemia on a full-time basis. He continues to be the driving force of the centre and the primary initiator of a range of activities and projects that take place either in the centre or elsewhere in the region. Its primary project – Kultur ohne Grenzen/ Kultura bez hranic (Culture Without Borders) – received most of its financing from EU sources. Under the direction of Mr Eibauer and thanks to his untiring efforts, which have reached far beyond the boundaries of normal job responsibilities, as well as his unending desire for rapprochement between Czechs and Germans and connecting both of our cultures, the Centre Bavaria Bohemia has become a highly-renowned platform of cross-border cooperation.

**MANFRED
LINSBAUER**

Rakousko
Austria

Organizátor festivalů českých a rakouských sborů

Manfred Linsbauer se narodil ve Vídni. Po absolvování učitelského ústavu v roce 1964 vystudoval germanistiku a anglistiku na univerzitě ve Vídni a získal magisterský a doktorský titul. Do roku 2008 vyučoval na gymnáziu ve Vídni – Währingu, kde působí i nyní jako vedoucí pěveckého sboru a vede kurzy rétoriky. Řadu let byl lektorem na Institutu germanistiky Vídeňské univerzity. Pedagogické a hudební vzdělání získal u Karla Schnitzera, Josefa Neboise a Güntera Theuringa. Účastnil se kurzů Erica Ericsona, Heinze Kratochwila a Erwina Ortnera.

Roku 1965 převzal vedení mládežnického sboru při farnosti sv. Petra Kanisia ve Vídni. Sbor účinkoval při bohoslužbách a na koncertech. Od roku 1975 je znám pod názvem Vídeňský vokální sbor. Jeho věhlas přesáhl hranice Vídně a Rakouska, neboť vystupoval v mnoha evropských zemích, například v Irsku, na Ukrajině, ale i v USA a v roce 2001 se představil v Uruguayi a Brazílii. Z iniciativy Manfreda Linsbauera se pořádají ve Vídni již 25 let festivaly Chorfest auf der Wiener Strudlhofstiege, Woche der Wiener Chöre a od roku 1997 i mezinárodní festival sborů Musica Sacra přes hranice.

Organizer of Czech and Austrian choir festivals

Manfred Linsbauer was born in Vienna. After graduating from the teaching institute in 1964, he began studying German and English language and literature at university in Vienna. He completed his studies with both a master's degree and a doctorate. Until 2008, Dr Linsbauer taught at a secondary school in Vienna-Währing, where he continues today as choirmaster, as well as leading courses in rhetoric. For many years, he taught at the German Studies Institute of the University of Vienna. He received his pedagogic and musical training from Karel Schnitzer, Josef Nebois and Günter Theuring. He also attended courses given by Eric Ericson, Heinz Kratochwil and Erwin Ortner.

In 1965 Dr Linsbauer took over leadership of the youth choir at the parish of St. Peter Canisius in Vienna. The choir performed at religious services and concerts. Since 1975 it has been known as the Viennese Vocal Ensemble. Its fame has reached beyond the borders of Vienna and Austria – it has performed in many European countries, such as Ireland and Ukraine, and even in the United States of America. In 2001, the Ensemble performed in Uruguay and Brazil. Thanks to Mr Linsbauer's initiative, two major choir festivals – Chorfest auf der Wiener Strudlhofstiege and Woche der Wiener Chöre (Viennese Choir Week) have taken place in Vienna for 25 years. The international choir festival Musica Sacra über die Grenzen followed in 1997.

Dr. Manfred Linsbauer je často zván na přednášky, semináře i na dirigentské hostování. V letech 1997–2001 působil jako zemský sbormistr Pěveckého spolku Vídně a Dolního Rakouska, od roku 2001 je zemským sbormistrem v Chorforu Vídeň. Za jeho mnohaleté zásluhy o porozumění mezi národy byl vyznamenán v roce 1996 Zlatým odznakem města Vídně. Za kontakty a sbližování rakouských a českých sborů v pohraničí mu bylo uděleno čestné občanství města Jaroměřice nad Rokytou. Při příležitosti 40. výročí sbormistrovské kariéry byl M. Linsbauerovi udělen v únoru 2005 od Svazu sborů Rakouska Zlatý odznak a od Chorforu Vídně Zlatá jehla pro sbormistry. Od roku 2005 působí se svým sborem při faře v Heiligenstadtu v devatenáctém vídeňském okrese, který je domovem Vídeňského vokálního sboru.

Dr Linsbauer is frequently invited to lecture at seminars and guest conduct. From 1997 to 2001 he acted as choirmaster for Chorverband Niederösterreich und Wien (Choral Association of Lower Austria and Vienna), and since 2001 he has been the regional choirmaster at Chorforum Vienna. For his many years of service towards promoting understanding between the Czech and Austrian nationalities, he was honoured in 1996 with the Gold Medal of the City of Vienna. For his efforts to maintain contacts and relations between Austrian and Czech choirs in the border regions, he was made an honorary citizen of the city of Jaroměřice nad Rokytou. On the occasion of the 40th anniversary of his career as a choirmaster, Dr Linsbauer was awarded the Gold Medal from the Austrian Choral Association in February 2005, and from Chorforum Vienna, he received the Golden Baton for choirmasters. Since 2005 he has worked with his choir at the parish in Heiligenstadt in Vienna's 19th district, home of the Viennese Vocal Ensemble.

**DONKA
ROUSOVÁ**

Makedonie
Macedonia/FYROM

Bohemistka, pedagožka, překladatelka

Donka Rousová se narodila v Klenovci – Kičevo v Makedonii, kde také chodila do školy a maturovala na gymnáziu. Od roku 1962 studovala na Filozofické fakultě Univerzity sv. Cyrila a Metoděje ve Skopji obor slavistika a ruský jazyk. Po katastrofálním zemětřesení v roce 1963 získala československé stipendium a po ukončení jazykové přípravy začala v roce 1964 studovat na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze obor čeština a ruština. Studium ukončila v roce 1970. Na stejné fakultě pak v roce 1980 obhájila rigorózní práci a získala titul PhDr. V roce 1992 obhájila na Filologické fakultě Univerzity sv. Cyrila a Metoděje ve Skopji kandidátskou práci a získala titul CSc.

Od roku 1973 působí na Filologické fakultě Univerzity sv. Cyrila a Metoděje ve Skopji, kde se habilitovala jako profesorka českého jazyka. Od ledna 2006 je sice v důchodu, ale stále na své fakultě vyučuje češtinu. Za 35 let své pedagogické práce vychovala desítky, ne-li stovky, makedonských bohemistů – přátel České republiky a její kultury a podařilo se jí udržet kvalitní výuku češtiny v tak malé zemi, jakou Makedonie je. Úctu si zaslouží i její vědecká práce – je spoluautorkou Gramatiky českého jazyka (Skopje 1997) i Česko – makedonského slovníku (Skopje 2006). Bibliografie jejich publikovaných prací má více než 60 položek. Zdaleka ne všechny jsou lingvistické.

Professor of Czech Studies, translator

Donka Rous was born on August 7, 1942 in Klenovec – Kičevo in Macedonia, where she also attended primary school and graduated from secondary school. She began studying at the Faculty of Arts at Ss. Cyril and Methodius University in Skopje in 1962, in the department of Slavic Studies and Russian Language. After the catastrophic earthquake in 1963, she was granted a scholarship from Czechoslovakia and upon finishing her language preparatory studies, she continued her studies in Czech and Russian at the Charles University Faculty of Arts in Prague in 1964 and received her diploma in 1970. She defended her thesis at the same faculty in 1980 and received her doctorate degree. In 1992 she defended her dissertation at the Faculty of Philology at Ss. Cyril and Methodius University and received her PhD degree.

Dr Rous has worked at the Faculty of Philology at Ss. Cyril and Methodius University since 1973, when she earned her qualification as a docent of Czech language. She officially retired in January 2006, but continues to teach Czech at the university. During her 35 years of teaching, she has educated dozens if not hundreds of Macedonian Czech studies scholars, and has worked to maintain a high level of Czech language teaching for such a small country as Macedonia. Also worthy of respect is her scientific work – she is the co-author of *The Grammar of the Czech Language* (Skopje 1997) and *The Czech-Macedonian Dictionary* (Skopje 2006). Her personal bibliography contains over 60 published works, not all of which are related to linguistics.

Ještě více než kvalitní bohemistkou a pedagožkou je profesorka Rousová především neúnavnou překladatelkou české prózy i poezie a její popularizátorkou. K českým autorům, které překládala, patří Karel Čapek, Jaroslav Hašek, Iva Hercíková, Miroslav Holub, Bohumil Hrabal, Petr Jaroš, Jiří Kahoun, Milan Kundera, Jan Mukařovský, Halina Pawlowská, Eduard Petiška, Bohumil Říha, Jaroslav Seifert či Michal Viewegh. K publikaci je připravena *Babička* Boženy Němcové a k 200. výročí narození Karla Hynka Máchy dokončuje překlad *Máje*.

Za zvláštní zmínku stojí překlad a vydání knihy známého českého zoologa Prof. Dr. Julia Komárka *Neznámá Makedonie* (Svoboda, Praha 1946), která poutavě, přesně a nezaújatě popisuje Makedonii v době autorových cest těsně před 1. světovou válkou a pak na konci 20. let. Patří dnes nejen k zajímavým cestopisům, ale i k důležitým historickým pramenům malé balkánské země, která teprve nedávno získala nezávislost.

Profesorka Rousová přeložila i *Čtení o Makedonii* významného českého malíře Ludvíka Kuby z konce 20. let. I toto dílo svou nezaújatostí a pravdivostí buduje důvěru a přátelské vztahy mezi oběma zeměmi. Jméno paní profesorky je velmi dobře známo generaci dnešních třicátníků, kteří jako děti sledovali početné večerníčky České televize. Prakticky všechny byly přeloženy právě Donkou Rousovou.

Dr Rous is more than just a dedicated professor of Czech studies – she is primarily an untiring translator and promoter of Czech prose and poetry. She has translated such Czech authors as Karel Čapek, Jaroslav Hašek, Iva Hercíková, Miroslav Holub, Bohumil Hrabal, Petr Jaroš, Jiří Kahoun, Milan Kundera, Jan Mukařovský, Halina Pawlowská, Eduard Petiška, Bohumil Říha, Jaroslav Seifert and Michal Viewegh. Awaiting publication is her translation of Božena Němcová's *Babička* and, in honour of the 200th anniversary of the birth of Karel Hynek Mácha, she is finishing a translation of *Máj* (*May*).

Special mention must be made of her translation and publication of a book by the Czech zoologist Dr. Julius Komárek, *Neznámá Makedonie* (*Unknown Macedonia*) (Svoboda, Prague 1946), which intriguingly, precisely, and impartially describes Macedonia during the author's travels just before the outbreak of World War I and at the end of the 1920s. Today it is considered not only an interesting piece of travel writing, but also an important historical source for this small Balkan country that only just recently gained independence.

Dr Rous also translated *Čtení o Makedonii* (*Readings on Macedonia*) by the well-known Czech painter Ludvík Kuba from the end of the 1920s. This work, with its impartiality and truth, builds trust and friendly relations between the two countries. The name of Donka Rous is even well known by today's thirty-year-olds, who watched numerous episodes of Czech Television's evening children's programme *Večerníček* – nearly all episodes were translated by her.

**ALFREDO GERHARD
SOBOTKA**

Brazílie
Brazil

Propagátor české kultury a obchodu

Alfredo Gerhard Sobotka se narodil v Praze. Vyrůstal v rodině jednoho z nejznámějších pražských zlatníků, rodina měla obchod v ulici Na Příkopech. Jeho studia přerušila druhá světová válka a perzekuce z důvodu jeho židovského původu. V roce 1943 byl společně s bratrem a rodiči deportován do Terezína a v roce 1944 do Osvětimi. Otec a bratr Tomáš se z koncentračního tábora nevrátili. Se svou matkou se A. G. Sobotka setkal v Paříži, kde se vyučil zlatníkem.

V roce 1948 odjel do Brazílie. Tam se seznámil se svou budoucí ženou Diamantinou, v současné době honorární konzulkou České republiky v Rio de Janeiro. A. G. Sobotka, v Brazílii široce známý jako Freddy, pokračoval ve výrobě šperků a vypracoval se na jednoho z předních zlatníků v Rio de Janeiro. Za své návrhy šperků obdržel mnohé ceny Asociace zlatníků. Od demokratických změn na začátku devadesátých let podporuje české zájmy v Rio de Janeiro. Za svoji dlouhodobě pozitivní činnost ve prospěch bývalé vlasti a za šíření dobrého jména Československa, respektive České republiky v Brazílii, byl v roce 2001 vyznamenán stříbrnou pamětní plakétou Ministerstva zahraničních věcí České republiky.

Promoter of Czech culture and trade

Alfredo Gerhard Sobotka was born in Prague. He grew up in the family of one of Prague most well-known goldsmiths; the family business was located in Na Příkopech Street. His studies were interrupted by the Second World War and the persecution he suffered due to his Jewish origin. In 1943, he, his brother and their parents were deported to Terezín and then subsequently to Auschwitz in 1944. Mr Sobotka's father and brother Tomáš did not return from the concentration camp. He was reunited with his mother in Paris, where he finished his goldsmith training.

In 1948, Mr Sobotka left for Brazil, where he met his future wife Diamantina. She is currently the honorary consul of the Czech Republic in Rio de Janeiro. Mr Sobotka, widely known in Brazil as Freddy, continued making jewelry and worked his way up to being one of the top goldsmiths in Rio de Janeiro. He has received numerous awards from the Goldsmiths' Association for his jewelry designs. Since the democratic changes of the early 1990s, he has been a strong supporter of Czech interests in Rio de Janeiro. In 2001, the Ministry of Foreign Affairs of the Czech Republic awarded him a silver commemorative plaque for the long-term positive activities he has performed for the benefit of his former homeland and for promoting the good reputation of the Czech Republic (and former Czechoslovakia) in Brazil.

A. G. Sobotka patřil k významným dovozcům a propagátorům českého křišťálu v Brazílii. Dlouhodobě pomáhá českým firmám, které se snaží pronikat na brazilský trh. Rovněž velmi aktivně přispívá k pořádání akcí prezentujících českou kulturu. Spolupracuje při organizaci návštěv představitelů české veřejné i soukromé sféry v Rio de Janeiro. Od jmenování jeho ženy honorární konzulkou příkladně pomáhá českým občanům, kteří se ocitli v nouzi. Svou nezištností a obětavostí je tak on sám již dlouhá léta honorárním konzulem bez formálního titulu.

Mr Sobotka has been one of the most important importers and promoters of Czech crystal in Brazil. He has provided long-term assistance to Czech companies that want to enter into the Brazilian market. In addition, Mr Sobotka actively assists in organizing the visits of representatives from the Czech public and private sectors in Rio de Janeiro. Since his wife was appointed as honorary consul, he has provided exemplary assistance to Czech citizens who find themselves in emergency situations. On the basis of his unselfishness and self-sacrifice he has already been an honorary consul, albeit without an official title, for a number of years.

**FRANTIŠEK
ŠEDÝ**

Lucembursko
Luxembourg

**Zakladatel Asociace TGM
a Sdružení česko-slovenského přátelství
v Lucembursku**

František Šedý se narodil v Brně. Vystudoval gymnázium ve Vsetíně, maturoval v roce 1946. Za války byl totálně nasazen spolu s dalšími studenty v tzv. Technische Nothilfe. V březnu 1945 dezertoval. Po válce studoval na Vysoké škole veterinární v Brně. Za svůj odmítavý postoj k „Vítěznému únoru“ byl ze studií vyloučen. Nenašel jiné uplatnění než práci v dolech a na stavbách. Později mu bylo povoleno vystudovat střední průmyslovou školu. Satisfakce se mu dostalo až v roce 1990, kdy byl plně rehabilitován a byl mu udělen titul MVDr. rehab. V roce 1969 opustil i s rodinou Československo. Po pobytu ve Vídni se odstěhoval za práci do Lucemburska, které se stalo jemu i celé rodině druhou vlastí.

Občanské aktivity, zejména zcela zásadní podíl na smetení české emigrantské komunity, jej v Lucembursku přivedly do kontaktu s významnými politiky (pozdější ministr spravedlnosti Robert Kriepps a lucemburský radní Fernand Zürn, laureát Gratias agit 2000), kteří se zasloužili o vytvoření důstojných životních podmínek pro Čechy žijící ve velkovývodství. Díky iniciativě F. Šedého se podařilo prosadit významné zkrácení lhůt pro udělení lucemburského státního občanství. Sám získal občanství v roce 1976.

**Founder of the Thomas Garrigue Masaryk Association
and the Czech and Slovak Friendship Society
(Amitiés tchèque et slovaque) in Luxembourg**

František Šedý was born in Brno. He studied at the college preparatory high school in Vsetín, from which he graduated in 1946. During the war he was sent along with other students to perform forced labour within the framework of the *Technische Nothilfe* (literally “Technical Emergency Corps”) organization. He deserted in March 1945. After the war, he studied at the University of Veterinary Medicine in Brno. Due to his refusal to agree with the “Victorious February”, he was expelled in 1948. He could find no other work than in the mines or as a construction worker. Mr Šedý was later allowed to complete his studies at a secondary technical school. He did not however receive full satisfaction until 1990, at which time he was fully rehabilitated and received the honorary title of Doctor of Veterinary Medicine. He left Czechoslovakia with his family in 1969. After a stay in Vienna, he moved to Luxembourg in order to work and this country became a second homeland for him and his family.

His civic activities, in particular the profound role he played in bringing together the Czech émigré community, brought him into contact with important politicians (including Robert Kriepps, who later became Minister of Justice, and Fernand Zürn, a member of the Luxembourg Council of State and recipient of the Gratias Agit award in 2000), who deserve credit for creating dignified conditions for the Czechs living in the Grand Duchy. Thanks to Mr Šedý’s initiative, the timeframes required to receive citizenship in Luxembourg were significantly reduced. Mr Šedý himself obtained Luxembourgian citizenship in 1976.

F. Šedý inicioval založení Asociace T. G. Masaryka, spolku sdružujícího československé emigranty a sympatizující Lucemburčany. Asociace se stala respektovaným partnerem pro lucemburské úřady, a tudíž významnou platformou pro řešení problémů souvisejících s adaptací v cizí zemi. V důsledku změn politické situace v Československu v roce 1989 byly vytvořeny nové podmínky pro fungování krajanského spolku, což vyústilo v roce 1992 v založení ATSL – *Amitiés Tchèque et Slovaque Luxembourg*. F. Šedý, v letech 1971–1991 předseda Asociace TGM, později Asociace česko-slovenského přátelství, byl také více než 15 let jejím pokladníkem a zejména ústřední postavou veškerého spolkového dění a hlavním aktérem pomoci krajanům v nouzi. Ač velmi vytížen svým působením ve stavebním průmyslu a péčí o rodinu, všestranně a nezištně pomáhal přistěhovalcům z Československa v 70. a 80. letech a vedl kurzy němčiny. K významným polistopadovým aktivitám asociace patřila sbírka pro Výbor dobré vůle Olgy Havlové a v roce 2002 sbírka na povodňemí poničenou vlast.

Za téměř 40 let zorganizoval řadu kulturních akcí (vánoční a velikonoční koncerty, letní slavnosti, cesty hudebních kapel z Moravy do Lucemburska), byl iniciátorem vzpomínkových oslav k výročí úmrtí Jana Palacha. Zasloužil se o to, že v centru Lucemburku byla část hlavního náměstí pojmenována „náměstí Jana Palacha“. Koncem 90. let obdržel za své bohaté aktivity z rukou velkovévody Jana vysoké vyznamenání „*Officier de l'Ordre de Mérite*“. Velkou radost mu přineslo vrácení českého státního občanství v roce 2003. František Šedý napomáhá udržování českého povědomí, tradic a jazyka, jakož i šíření poznatků o České republice.

Mr Šedý initiated the establishment of the Thomas Garrigue Masaryk (TGM Association), which brought together Czechoslovakian émigrés and Luxembourgian sympathizers. The association has become a respected partner of various Luxembourgian authorities and thus an important platform for helping to resolve problems associated with adapting to life in a foreign country. As a consequence of the changes in the political situation in Czechoslovakia in 1989, new conditions were created for the functioning of a compatriot society, which led in 1992 to the establishment of the ATSL – *Amitiés Tchèque et Slovaque Luxembourg* (Czech and Slovak Friendship Society). In addition to being the president of the TGM Association from 1971 to 1991 and subsequently of the Czech and Slovak Friendship Society, Mr Šedý was also its treasurer for more than fifteen years. In particular, he was the central figure of all social activity and played a leading role in helping compatriots who found themselves in dire straits. Although he was extremely busy as a result of his activities in the construction industry and caring for his family, he extensively and selflessly helped those arriving from Czechoslovakia in the 1970s and 1980s and taught German courses. Some of the important post-November activities that the association has participated in included a collection for Olga Havlová's Goodwill Committee and the collection that was taken up in 2002 to help those parts of the Czech Republic damaged by flooding.

For a period of almost forty years, Mr Šedý organized a wide range of cultural events, including Christmas and Easter concerts, summer festivals, performances of Moravian bands in Luxembourg, and others. He also initiated the commemoration of the anniversary of Jan Palach's decease. He was responsible for the fact that a portion of the main square in the centre of Luxembourg was named Jan Palach Square. At the end of the 1990s, as a reward for his generous activities, Mr Šedý received the high honor of "*Officier de l'Ordre de Mérite*" ("*Officer of the Order of Merit*") personally from the hands of Grand Duke Jean of Luxembourg. He was joyful when his Czech citizenship was returned in 2003. František Šedý not only helps to maintain Czech awareness, traditions and the language, but also ensures the dissemination of information about the Czech Republic.

**GERT
WEISSKIRCHEN**

Německo
Germany

Předseda Česko-německého fóra

Profesor Gert Weisskirchen je německý politik a bývalý poslanec Spolkového sněmu za SPD (Sozialdemokratischen Partei Deutschlands). Je známý svým dlouholetým zájmem o Českou republiku a snahou rozvíjet a kultivovat česko-německé vztahy.

Narodil se v Heidelbergu, kde vystudoval nejprve gymnázium, posléze vysokou obchodní školu. Po krátké praxi jako obchodník se věnoval studiu na univerzitách v Heidelbergu a v Karlsruhe. Absolvoval obory pedagogika, politologie, sociální a hospodářské dějiny. Svou akademicko-pedagogickou dráhu G. Weisskirchen zahájil jako učitel na reálce v Eppingenu, aby se postupně vypracoval až na pozici profesora sociální pedagogiky a aplikované kulturní vědy (učil i na Humboldtově univerzitě v Berlíně).

Do politiky G. Weisskirchen vstoupil v roce 1966, kdy se ve 22 letech stal členem SPD. V této straně, jejímž členem je dodnes, se zpočátku angažoval u mladých sociálních demokratů. V roce 1976 byl zvolen do Spolkového sněmu, kde v průběhu své více než třicetileté působnosti (do roku 2009) zasedal v četných parlamentních grémiích. Byl členem předsednictva frakce SPD (1998–2007), členem zahraničněpolitického výboru (od roku 1990), mluvčím pracovní skupiny frakce SPD pro otázky OSN (1993–1998), členem Komise pro vypořádání se s minulostí SED diktatury (1990–1994) a členem Výboru pro média a kulturu (1998 až 1999).

Chairman of the Czech-German Forum

Profesor Gert Weisskirchen is a German politician and former member of the German Bundestag for the Social Democratic fraction (SPD). He is well-known for his long-term interest in the Czech Republic and his efforts to develop and cultivate Czech-German relations.

Mr Weisskirchen was born in Heidelberg, where he completed secondary school and then School of Economy. After a short period of time in business, he devoted himself to studies in Heidelberg and in Karlsruhe. He graduated in the fields of education, political science, and social and economic history. Mr Weisskirchen started on his academic and teaching path as a teacher at the secondary school in Eppingen and gradually worked his way up to the position of professor in the field of social education and applied cultural sciences and also taught at Humboldt University in Berlin.

Mr Weisskirchen entered into the political arena in 1966, when, at the age of twenty-two, he became a member of the Social Democratic Party (SPD). When he first joined this party (of which he is still a member of today), he was active with the young social democrats. In 1976, he was elected to the Bundestag, where, over the course of his thirty years as a member (up to 2009), he participated in numerous parliamentary groups and committees. He was a Member of the Board of the SPD Parliamentary Group (1998–2007), a member of the Foreign Affairs Committee (since 1990), the spokesman of the SPD Parliamentary working group on the United Nations (1993–1998), a member of the Inquiry into the History of SED Dictatorship in former East Germany (1990–1994), and a member of the Bundestag Committee on Culture and Media (1998–1999).

V průběhu poslaneckých let se G. Weisskirchen vyprofiloval na jednoho z předních zahraničně-politických expertů SPD. Byl jmenován zahraničně-politickým mluvčím frakce SPD (1999–2009) a předsedou německo-ruské parlamentní skupiny (2005–2009). V oblasti zahraniční politiky se zaměřuje na Rusko, odzbrojení, globalizaci, Blízký východ a střední a východní Evropu. Mezi lety 2004 až 2008 byl G. Weisskirchen pověřencem organizace OBSE pro potírání antisemitismu.

Profesor Weisskirchen má velkou osobní zásluhu na rozvoji a kultivaci česko-německých vztahů po roce 1989. Jeho zájem o českou problematiku je dlouholetý. Ještě jako student měl na jaře roku 1968 možnost na vlastní oči pozorovat události kolem „Pražského jara“. V 70. letech udržoval kontakty s československými disidenty – autory Charty 77 – a díky svému diplomatickému pasu mohl z Československa vyvážet zakázané materiály, které pak byly v zahraničí publikovány. G. Weisskirchen měl na vývoj česko-německých vztahů pozitivní vliv i po roce 1989, kdy stál u zrodu mnoha významných iniciativ a projektů usilujících o větší porozumění Čechů a Němců. V roce 2007 jmenoval německý ministr zahraničních věcí profesora Weisskirchena německým předsedou Česko-německého fóra, kterým je dosud.

Over the course of his parliamentary career, Mr Weisskirchen has earned a reputation as one of the SPD's leading foreign policy experts. He was appointed as the Spokesman of the SPD Parliamentary working group on foreign affairs (1999–2009) and the chairman of the German-Russian Parliamentary Group (2005–2009). Within the foreign policy area, he focuses on Russia, disarmament, globalization, the Middle East, and Central and Eastern Europe. Between the years of 2004 and 2008, Mr Weisskirchen was the Personal Representative of the OSCE on Combating Anti-Semitism.

Mr Weisskirchen deserves a lot of personal credit for the development and cultivation of Czech-German relations during the post-1989 period. He has been interested in Czech issues for a number of years. Whilst still a student in the spring of 1968, he had the opportunity to personally see the events of the “Prague Spring”. During the 1970s, he maintained contact with Czech dissidents – the authors of Charter 77 – and thanks to his diplomatic passport was able to take prohibited materials out of the Czech Republic for their subsequent publication abroad. Mr Weisskirchen has had a positive impact on the development of Czech-German relations even after 1989, when he participated in the inception of numerous important initiatives and projects aimed at strengthening the understanding between Czechs and Germans. In 2007, the German Minister of Foreign Affairs appointed Gert Weisskirchen as the Chairman of the Czech-German Forum – a position he holds to date.

LYCEUM CARNOT, DIJON A LYCEUM ALPHONSE DAUDETA, NIMES

Francie / France

Francouzská lycea s historickými českými sekcemi

Založení českých sekcí při francouzských lyceích je úzce spjato se vznikem Československa. Traumatizující zkušenost první světové války inspirovala evropské politiky k užší spolupráci i v oblasti vzdělávání. Ve Francii se tato spolupráce promítla do zakládání mezinárodních sekcí při středních školách. Ačkoli existence těchto sekcí brzy zanikala, československé (a posléze české) sekce při lyceích Carnot a Daudet představují příkladnou výjimku. Podnět k jejich založení vzešel od několika francouzských akademiků-slavjanofilů i zástupců mladého Československého státu. Tomáš Garrigue Masaryk a Edvard Beneš myšlenku umožnit mladým československým elitám vzdělání ve spojenecké Francii podpořili. Pro Francii se zase jednalo o výraz poděkování československým dobrovolníkům, kteří se v prosinci 1917 připojili k francouzským jednotkám.

První sekce vznikla při lyceu Carnot v Dijonu (1920, chlapecké gymnázium), posléze v Saint-Germain-en-Laye (1923, dívčí gymnázium) a nakonec při lyceu v Nîmes, později přejmenovaném na lyceum Alphonse Daudet (1924, chlapecké gymnázium).

French lycea with historic Czech sections

The establishment of Czech sections at French lycea is very closely connected with the origins of Czechoslovakia. The traumatic events of the First World War inspired European politicians to work more closely together, including in the area of education. In France, this cooperation took the form of basic international sections at secondary schools. Although these sections quickly disappeared, the Czechoslovak (and later, Czech) sections at Lyceum Carnot and Lyceum Daudet are an exemplary exception. The impetus for their establishment came from a number of French academics/slavophiles and representatives of the young Czechoslovak nation. Tomáš Garrigue Masaryk and Eduard Beneš supported the idea of providing the young Czechoslovak elite with the opportunity to be educated in France. For France, it was yet another opportunity to express its gratitude to the Czechoslovak volunteers who joined French units in December 1917.

The first section opened at the Lyceum Carnot in Dijon (1920, boys' grammar school), later in Saint-Germain-en-Laye (1923, girls' grammar school) and finally at the lyceum in Nîmes, later renamed Lyceum Alphonse Daudet (1924, boys' grammar school).

Výuka v českých sekcích byla v minulých desetiletích z politických důvodů několikrát přerušena. V roce 1939 se sekce zavřely poprvé, někteří studenti se hlásili jako dobrovolníci do československých a francouzských jednotek. Po válce byly sekce obnoveny, než nástup komunistů k moci v roce 1948 projekt spolupráce zastavil. S výjimkou několika let (v případě Dijonu 1966–1970, Nîmes 1969–1973) sekce zůstaly zavřené až do roku 1990. Bezprostředně po pádu železné opony se obnovila činnost sekce v Dijonu, (gymnázium se změnilo na smíšené) i v Nîmes, kde je dívčí sekce. Rok 2010 tak představuje 20. výročí obnovení jejich činnosti.

Ve školním roce 2009/2010 hostilo lyceum Carnot 20 českých gymnazistů, lyceum Alphonse Daudet 12 gymnazistek. Kandidáti na studium v Dijonu nebo v Nîmes procházejí v České republice přísným výběrem pod dohledem poroty složené ze zástupců vedení lyceí, Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky a Velvyslanectví Francouzské republiky v České republice. Obecně lze říci, že čeští gymnazisté v Dijonu a v Nîmes dosahují nadprůměrných školních výsledků a velice rychle si osvojují francouzský systém výuky. Po ukončení studia získají maturitní vysvědčení, které jim umožňuje pokračovat ve studiích jak ve Francii, tak v České republice.

Přítomnost českých studentů na gymnáziích v Dijonu a v Nîmes přináší živoucí důkaz mimořádné úrovně česko-francouzských vztahů. Řada absolventů našla uplatnění ve Francii nebo v evropských institucích, čímž dokazují, že existence českých sekcí při francouzských lyceích je vzácnou investicí pro posílení přátelství mezi našimi zeměmi a pro dobrou spolupráci v Evropě.

Teaching in the Czech sections was interrupted a number of times during recent decades for political reasons. In 1939, the sections were closed for the first time, and some students voluntarily signed up to join Czechoslovak and French units. After the war, the sections were reopened, until the project was once again halted by the Communist accession to power in 1948. With the exception of a few short years (for example, in Dijon from 1966–1970 and Nîmes from 1969–1973), the sections remained closed until 1990. Immediately after the fall of the Iron Curtain, the sections were reopened in Dijon (the grammar school was then mixed) and in Nîmes, where there is a girls' section. The year 2010 is the 20th anniversary of the renewal of the Czech sections in French lycea.

During the 2009–2010 school year, Lyceum Carnot hosted 20 Czech grammar school students and Lyceum Alphonse Daudet hosted 12 students. Candidates for study in Dijon or in Nîmes undergo a rigorous selection process in the Czech Republic under the supervision of a jury made up of representatives from lyceum directors, the Czech Ministry of Education, Youth and Sports, and the Embassy of the Republic of France in the Czech Republic. In general it can be said that Czech grammar school students in Dijon and Nîmes achieve above-average school results and very quickly adjust to French teaching methods. After finishing their studies, they receive school leaving certificates, enabling them to continue their studies in France or in the Czech Republic.

The presence of Czech students at grammar schools in Dijon and Nîmes provides living proof of the exceptional Czech-French relationship. A number of graduates have found positions in France or in European institutions, proving that the existence of the Czech sections at French lycea is a significant investment towards strengthening the friendship between our countries, and for effective cooperation in Europe.

NOVÉ DIVADLO

Kanada
Canada

České ochotnické divadlo

Nové divadlo, jehož vznik je spojen s datem 14. března 1970, založili za podpory několika herců z uprchlické vlny po únoru 1948 divadelníci vyštvaní z Československa srpnovou invazí 1968. Vůdčími osobnostmi divadla v prvním desetiletí jeho existence byli Ferda Čulík a absolvent Divadelní fakulty Akademie múzických umění v Praze Adolf Toman. Po smrti F. Čulíka a Tomanově návratu do Československa převzal organizační, režijní a herecké vedení divadla Pavel Král.

Začátky byly velmi skromné. Zásadní obrat k lepšímu nastal v roce 1975, kdy si Jiří Voskovec přijel zahrát hlavní roli v Daňkově hře *40 zlosynů a jedno neviňátko*. Druhý velký úspěch zaznamenalo Nové divadlo uvedením hry *Bůh do domu*, kterou Josef Škvorecký napsal přímo pro tuto scénu. V roce 1988 divadlo uvedlo ve světové premiéře v českém jazyce Havlovo *Pokoušení* s původní scénickou hudbou, kterou nahráli The Plastic People of the Universe a do divadla dopravil jejich klarinetista a torontský usedlík Vratislav Brabeneč.

A Czech amateur theatre

Stage performers who were forced to leave Czechoslovakia after the August 1968 invasion established the New Czech Theatre on March 14, 1970 with the support of several actors from the wave of post-February 1948 refugees. The leading personalities of the theatre during its first ten years of existence were Ferda Čulík and Adolf Toman, who had completed his studies at the Academy of Performing Arts in Prague. After Čulík's death and Toman's return to Czechoslovakia, the organizational, administrative and artistic management of the theatre was taken over by Pavel Král.

The theatre's beginnings were very modest. A crucial turn for the better came about in 1975, when Jiří Voskovec arrived to play the lead role in Oldřich Daňek's play *Čtyřicet zlosynů a jedno neviňátko* (*Forty Scoundrels and One Little Innocent*). The New Czech Theatre enjoyed a second great success with the performance of *Bůh do domu* (*God in Your Home*), a play written by Josef Škvorecký specifically for this production company. In 1988, the theatre staged the world premiere of the Czech language version of Václav Havel's *Pokoušení* (*Temptation*) with original stage music recorded by The Plastic People of the Universe, which was brought to the theatre by the band's clarinetist and Toronto settler Vratislav Brabeneč.

Velký úspěch sklízely i operety či zpěvohry *Mam'zelle Nitouche*, *Polská krev*, *Netopýr*, *Perly panny Serafínky*, *Kytice*, *Hledám děvče na boogie-woogie*, *Holka nebo kluk*, *Restituce vodníka Čochtana*, *Nebe na zemi*, *Pěst na oko*, ale i hry V. Havla, P. Landovského, J. Hubače, M. Kundery a také česká klasika – V. K. Klicpera, J. K. Tyl, F. F. Šamberk, Karel a Josef Čapkovi, J. Vrchlický, L. Stroupežnický.

Po sametové revoluci přijali pozvání Pavla Krále k hostování známí herci ze staré vlasti, např. Milan Lasica, Július Satinský, Marián Labuda, Stella Zázvorková, Václav Postránecký, Jana Hlaváčová, Ladislav Smoljak, Emília Vášáryová, Viktor Preiss, Petr Kostka. Divadlo hostovalo také v Chicagu a Vancouveru.

Výše uvedená spolupráce s prominentními českými divadelními soubory a možnost být na jevišti společně s hereckými špičkami se projevily na stále rostoucí úrovni inscenací. Adjektivum „ochotnické“ tak v případě Nového divadla dostalo nový význam – výkony herců jsou totiž zcela profesionální. K dnešnímu dni Nové divadlo nastudovalo celkem 141 divadelních inscenací a v letošním roce oslavilo již svou 40. sezónu nepřetržitě divadelní činností pro českou komunitu v Torontu a širokém okolí. S největší pravděpodobností se tak jedná o nejvýznamnější, neaktivnější a nejdéle působící divadelní soubor za hranicemi České republiky.

Na činnost Nového divadla svoji stopu nesmazatelně otiskli: Markéta Příbramská, Ferda Čulík, Irma Čulíková, Míla Plačková, Růžena Zemanová, Miluška Beckerová, Jan Novotný, Jiří Benda, Bohumil Máca, Jaroslava Řečinská-Spejchal, František a Olga Safertalovi, Marie Klečková, Tomáš Mašek, Zdenka Novotná, Václav Táborský, Jana Fabianová, Radka Tamchynová, Jan Smíd, Martin Bombard, Lenka Nováková, Lenka Kimla, Milan Crhak, Josef Čermák, Dáša Belačiková, Zuzana Znasiková, Petr Peřina, Ota Bía, Saša Nagy, Pavel Šnajdr, Zuzana Novotná, Milo Kubík, Ivo Mejzr, Bohdan Zatovkanuk, Karel Tamchyna, Věra Kohoutová, a mnoho dalších. Do dnešních dnů prošlo Novým divadlem více než 190 osob.

The theatre's productions of operettas and musicals have seen great success, including *Mam'zelle Nitouche*, *Polská krev* (*Polish Blood*), *Netopýr* (*The Bat*), *Perly panny Serafínky* (*Miss Serafinka's Pearls*), *Kytice* (*Bouquet*), *Hledám děvče na boogie-woogie* (*I'm Looking for a Girl to do the Boogie-Woogie*), *Holka nebo kluk* (*A Girl or a Boy*), *Restituce vodníka Čochtana* (*The Restitution of the Water Sprite Čochtana*), *Nebe na zemi* (*Heaven on Earth*), and *Pěst na oko* (*A Fist in the Eye*). The plays of Václav Havel, Pavel Landovský, Jiří Hubač, and Milan Kundera have also enjoyed popularity, not to mention Czech classics, such as those written by Klicpera, Tyl, Šamberk, Karel and Josef Čapek, Vrchlický, and Stroupežnický.

After the Velvet Revolution, well-known actors from the “old country” accepted Pavel Král's invitations to participate as guests, including, amongst others, Milan Lasica, Július Satinský, Marián Labuda, Stella Zázvorková, Václav Postránecký, Jana Hlaváčová, Ladislav Smoljak, Emília Vášáryová, Viktor Preiss, and Petr Kostka. The theatre also staged guest performances in Chicago and Vancouver.

The above mentioned cooperation with prominent Czech theatre ensembles together with the ability to be onstage with acting stars is reflected in increasing standard of productions. The descriptive adjective of “amateur” has thus been redefined in the case of the New Czech Theatre – the acting performances just happen to be entirely professional. As of this date, the New Czech Theatre has prepared a total of 141 theatre productions. This year it celebrated its fortieth season of uninterrupted theatrical activities for the Czech community in Toronto and the wider surrounding area. It is most likely one of the most important, most active and oldest theatre ensembles located outside of the Czech Republic's borders.

You can find the list of people who left their mark on the past and the present of the New Czech Theatre at the end of the Czech version of this text at left. To this day more than 190 people have been involved with the New Czech Theatre.

*Velký sál Černínského paláce
Large Hall of the Czernin Palace*

*Před slavnostním předáním
Before the ceremonial*

